

Milí bratia a sestry!

Žijeme v dobe, v ktorej je otázka chudoby a biedy na každodennom poriadku. Zvykne sa sláviť aj svetový deň chorých.

Vieme, že k biedam ľudskej spoločnosti patria aj choroby, ktoré obyvateľom našej planéty často strpčujú život.

Odborníci - sociológovia, ekonómovia, politológovia, zdravotníci by nám vedeli na základe svojich odborných poznatkov odôvodniť, čo všetko spôsobuje ťažkosti, s ktorými zápasí aj naša spoločnosť.

Nás veriacich kresťanov však bolí najmä duchovná a morálna podstata ľudskej biedy. Sv. Ján apoštol píše, že Boh je láska a kto ostáva v láske, zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom.

Žiaľ, nie vždy sme verní tejto podstate kresťanského chápania jestvovania Boha a jeho prítomnosti vo svete. Túto pravdu si musíme neustále uvedomovať a priznávať!

Nebolo však správne a spravodlivé, keby sme nosili v sebe iba neustály pocit historickej viny a nespomenuli si na dobrá, ktoré sa zrodili v lone Cirkvi a teda sú akoby odrazovým mostíkom pre našu zdravotnícku, sociálnu a charitatívnu službu v dnešnom svete. Veriaci kresťan sa nemusí hanbiť za počínanie si Cirkvi v oblasti charity a sociálnej práce v spoločnosti. Sám Pán Ježiš nám dáva príklad svojím konaním, keď uzdravoval chorých, nasycoval hladných...

Pri svätej omši v Nových Zámkoch, ktorá sa konala pri otvorení Fakulty zdravotníctva a sociálnej práce, pri Univerzite svätej Alžbety v Bratislave, si prítomní profesori a študenti spomenuli na množstvo veriacich kresťanov, ktorí mimoriadnym spôsobom uskutočňovali vo svojom živote toto základné poslanie Kristovho nasledovníka - kresťana: šíriť radostnú zvesť Evanjelia službou bližnému. Sv. Lukáš evanjelista, sv. Kozma a Damián (303), sv. František z Assisi (1226), sv. Alžbeta (1337), sv. Kamil z Lellis (1614), sv. Vincent de Paul, sv. matka Tereza z Kalkaty, bl. Zdenka, bl. Ladislav Batthyányi Strattmann - ale aj naši protestantskí bratia ako bol lekár, teológ a organový virtuóz Albert Schweitzer a mnohí iní.

Čo je zaujímavé a nasledovaniashodné v živote a službe týchto ľudí? Predovšetkým to, aby sme neoddeľovali hmotnú a duchovnú núdzu človeka jednu od druhej. Nie je jednoducho možné snažiť sa niekomu pomôcť v núdzi bez toho, aby sme nemysleli na jeho duchovný stav, aby sme sa mu nesnažili pomôcť i v jeho duchovných potrebách, aby sme ho nezačali milovať! Mravná, duchovná bieda privádza človeka často aj do biedy materiálnej a materiálna chudoba taktiež môže neraz spôsobiť zúfalstvo a biedu mravnú a duchovnú. Podľa rozličných štatistík je možné sa častejšie stretnúť s ľuďmi chudobnými a čestnými, mravne charakternými a príkladnými, než s čestnými a mravne pevnými boháčmi. Prirodzene, že jestvujú aj svetlé výnimky, ktoré si treba o to viac ceniť. Drahí bratia a sestry. Pomoc a potreba sú spojené nádoby, ktoré sa v našom osobnom živote prepájajú a prelínajú. Raz sa ocitáme v pozícii pomáhajúcich, inokedy zasa v pozícii tých, čo potrebujú pomoc. Tento vzťah milosrdnej lásky ľudí medzi sebou je jediným stavebným materiálom spoločnosti, ktorá jediná môže niest' prívlastok šťastná, bohatá a Bohom požehnaná.

+ Mons. Ján Orosch, trnavský arcibiskup